

drachmas, pro vtriusque mercedula accepisset, & in piscium macello mutata drachma dimidia partem, tres nempe obolos Philocleoni tribueret, pro obolis squamas mugilum tres dedit, quæ ita grandes sunt ut speciem præ se ferat nummiorum saltem obolorum.

Σχόλια. Δραχμῶν μετ' ἑμὲ λαβῶν.] καθὼς εἰς δύο ἢ δραχμῆν ἐδίδουτο. Ἐαὐτοὶ διηροῦντο κερματίζοντες, ἵνα μὴ οἱ κωλακρέται κέρμα εἰσφέρωσιν. Ἐν τῷ ἰχθυῦσιν] ἐν τῷ ἰχθυοπωλάῳ. ἀπὸ τῆς πωλυμύλων τῶς πωλοῦσας εἶπων. λιπίδας ἢ, ἃς ἡμεῖς λεπίδας καλεῖμεν. Κερσίων.] κερσῖος εἶδος ἐστὶν ἰχθύος ὁ λεγόμενος κέφαλος μεγάλῳ λεπίδᾳ ἔχων καὶ παχέϊαν, ὡς ὑπόλοιαν αὐτῷ ἔχειν ἀργύρεα. Καὶ γὰρ ἵνα κερσῖα.] ἵνα κερσῖα ἐνέθῃκα τῷ σωματί. σωματίων ἢ ἀργύρεον. πολλοῖς γὰρ ἐστὶν ἕδος ἐν τῷ σωματί φυλάττειν τὸ ἀργύρεον.

B I S E T V S. Ἐγκατέλειπον νῦν δηλοῖ ἵνα ἐντιθέμαι μετ' ἄρμης. Ἐ μεγάλης ἐπιθυμίας, θῆσαν ἔχουσιν οἱ πειτῶντες, κάπτειν γὰρ κυεῖας τὸ χανδὸν ἐδίδειν.

C H R I S T. Καὶ γὰρ ἵνα κερσῖα.] Lege καὶ γὰρ ἵνα κερσῖα pro ἵνα κερσῖα, sed & non male καὶ γὰρ ἵνα κερσῖα simplici verbo. Quid sit κάπτειν abundè dictum nobis in Glossæmatis ad Irenam. Solebant autem plerique in osindere nummatam pecuniam, ut fortassis inde Prouerbiū manarit, Bouem in lingua, etsi scio aliunde sensum & originem habere, & de tarda & impedita lingua dictū, ut apud Æschylū βῆς ἐπὶ γλώσῃ μέγας quū liberè loqui non licet,

& arcanum tacendum est. Bouem autem speciem nummi fuisse dicunt qui duas drachmas Atticas penderet. Fortassis autem tales boues in ore habuit Demosthenes cum aduersus Milesios disticturus excusationem postulatit propter Synanchem, quam dixerunt ἀργυράχην.

Σχόλια. Οὐ μὲν λαβῆν.] ὅτι δηλοῖ τὸν λεπτὸν ὁποῖος τις λῶ. λῶ ἢ ἀργυρᾶ νομισματῶ. ἀσφρόμενος ἢ τῆς δυσωδίας ἀσφρόμενος. Αλευκτρύονος μὲν ἔφασκεν.] ἔπειτ' ἅπαντα πέτρευσαν οἱ αλευκτρύονες θερμοτάτω κοιλίαν ἔχοντες.

C H. Αλευκτρύονος κοιλίαν] Est enim Gallinæ edax animal, & cuius ingluuies præposita vetriculo est, ut etiam palumbis & perdicibus teste Aristot. lib. 2. de hist. Animalium. Hinc prouerbium sustulit Erasmus, Gallorum ventrem incusare.

Σχόλια. Ταχὺ γοῦν καθέψεις.] τοὺς ὀβολοὺς ἀργυρᾶς εἴρηκεν, ὡς ἔμελλε λέγομεν χαλκῆς ἀργύρεα ὄντος. ἢ καθότι τρεῖς ὀβολοὶ ὄντες, ἀργυρᾶν τριῶν ὀβόλων ἐγένοντο. Ἡδ' ὅς λέγων.] ἀντὶ τῆς ἐπιθυμίας ἔστιν ἀπὸ τῆς ἡμῶν κέρση. ἢ σωεχῶς αὐτῶ ὁ Πλάτων ἐπὶ μέλλοντος μόνου. οἱ ἢ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων.

C H R I S T. Ἡδ' ὅς λέγων] Phrasis Attica familiaris maximè Platoni Philosopho. Sed in futuro tempore usurpat, Comici autem etiam in aliis temporibus. Vetus fuit verbum ἡμῶν pro φημι, vnde ἢ pro ἐφη.

B D E. Ἀνδρῶν νῦν. ἐγὼ ἢ ταῦθ' ἤξω φέρον. Φι. Ὁρα τὸ χῆμα. τὰ λόγι ὡς περαινεται. Ηκηκόεις γὰρ ὡς Α, Δ, λωῶσι ποτὲ, Διχαίσιεν ἐπὶ τῆς οἰκίᾳσι τῶς δικας. Καὶ τῶς πρὸς θεοῦς ἀνοικοδομῆσθαι πᾶς αἰὴρ Αὐτῶς δικασθεῖδιον μικρὸν παῦν. Ὡσπερ Ἐκάταμον πανταχοῦ πρὸς τῆν θυροῦν. B D E. Ἰδοῦ, τί' ἐτ' ἐρεῖς, ὡς ἄποιντ' ἐγὼ φέρον, Ὅσα πέρ γ' ἔφασκον καὶ πολλὰ πλείονα. Ἀμῖς μὲν λῶ οὐρηπάσης, αὐτῆ Πραξῶν κρεμήσειτ' ἐγὼ ἵνα τῆ πατῆρα. Φι. Σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρὸς φορον Εξεῦρες ἀπεχῶς φάρμακον σεαργουείας. B D E. Καὶ πῦρ γε τουτὶ καὶ πρὸς σέσηκεν φακῆ, Ροφεῖν ἐὰν δέη. Φι. τῆτ' αὐ δέξιόν. Καὶ γὰρ πύρετῶν, τὸν γε μισθὸν λήφομαι. Αὐτοῦ μύρων γὰρ πῶ φακῶν ροφήσομαι.

D B D E. Mane hic parumper, dum quod expediat fero. P H. Prisci, vide sis, stat fides oraculi. Athenienses nam fore olim audieras Vt iura potius dicerent domi sua. Et vnus ante quisque caudicium fores Strueret tribunal oppido paruum, velut Hecatæum ubique delabrum adportas solent. E B D. Quid vis tibi aliud? ecce nunc tibi omnia Quacunque dixi, & plura multo defero. Præsto est matella appensa paxillo ad manum Si forsā vsus poscit, & tu mincturis. P H. Caustum virisque commodum senilibus Excogitasti pharmacum stranguria. B D. Adest & ignis atque lentes insuper Sorbere si quid est necesse. P H. hoc expedit, Vt se febre tactus capere mercedem velim, Manensque lentem in hoc loco degluuiam:

Σχόλια. Ταῦθ' ἤξω.] πρὸς τὸ χῆμα τῆς δικασθεῖας ἐπιτιθέεται. Ὁρα τὸ χῆμα.] ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν τῆς ὑοῦ εἰσελθόντος. ἐκ ἐπαληθείᾳ ἢ ταῦτα φησὶν ὅτι χρῆσιμος ἐδόθη, ἀλλὰ πρὸς τὸ φιλόδιον αὐτῆς παύσει.

C H R I S T. Τὰ λόγι ὡς περαινεται.] Homerus diceret τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται, & vetus poëta, quæ nunc matura videtis, ut videatur vnum esse περαινεται & πεπαινεται. Hæc autem verba absente filio secum loquitur Philocleom, & tāquam vera fingit, ut excuset τὸ φιλόδιον.

Σχόλια. Ἐκάταμον] ἱερὸν Ἐκάτης, ὡς τῆς Α, Δ, λωῶν πανταχοῦ ἰδρυμένων αὐτῶν ὡς ἐφορον πάντων ἐκουροσέφου. Ἐκάταμον οὐκ Ἐκάτης ἀγαλλμα. τὸ Ἐκατήσιον λεγόμενον. τῆς προσωδία Καλλίστρατος ὡς ἐπὶ νικίον. ἐν

ἴσι γὰρ εὐρίται Ἐκατεῖον. C H R I S T. Ἐκατήσιον] Templum est Hecates, aliter dictum ἐκατήσιον (malè enim apud Scholiastam habes κατήσιον.) Quo nomine fuisse olim Ephesi donarium vel templum factum à Thraseone ut reliqua à Praxitele testatur Strabo li. 14. aliudque fuisse magnificum in regione Stratonicea eidem Hecatæ dicatum. vbique verò Athenienses Hecatæm statuebant, ut quæ esset omnium ἔφορος & κουροτρέφος. Callistratus effert ἐκατήσιον, ut ἐπὶ νικίον, alij ἐκατεῖον.

Σχόλια. Ἀμῖς μὲν.] ἐρητιεῖς, ἡρῆρον ἀγῆον. ἐρητιεῖς ἢ, ἐρητῆρι βελήση. ἢ στραγγείας πεπαισῆς νοσήματι. Στραγγείας.] φυσικῶς τοῦτο εἶπεν ὅτι συμβαίνει τοὺς ἐπέχοντες τῶ οὐρα στραγγεῖαν. Προσέσηκεν φακῆ.]